

मधुसू

“माध्वी विना मधुप्रसा मधुना मधुशर्करा ।
माचौकशर्करा चेवा चौद्रिजा चौद्रिजशर्करा ।
यद्गुणं यन्मधु प्रोक्तं तद्गुणा तस्य शर्करा ।
विशेषाद्विज्ञेयं च तर्पणं चौद्रिजनिगमम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

“मधुशर्करा पुनश्चौद्रिजाचारहरी रूपाश्चिदनी
प्रजादनी कवायमधुरा मधुरविपाका च ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ॥

मधुशालः, पुं, (मधुमाधुर्गुण्युक्ता शाला यस्य ।)
मधुहोलः । इति शब्दचन्द्रिका । (मधुरशाला-
विष्टे, चि । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् ।
२८ । २० । “मधुशालः सुपिप्लवः ।”

“मधुरा रसवती शाला यस्य ।”

इति तन्नाम्ने मन्त्रधरः ॥

मधुशिशुः, पुं, (मधुप्रधानः शिशुः ।) रक्त-
शोभाञ्जनवृक्षः । इत्यमरः । १ । ४ । ११ ॥

(श्रिजिना । इति स्थातः । यथा, सुश्रुते । १ । १७० ।
“वृक्षार्जगजशिशुमधुशिशुतर्कारीत्यादि ।”

तत्पर्यायो यथा,—

“सरङ्गा खाडुगन्वा खान्मधुशिशुः शोभाञ्जनः ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

तद्गुणा यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४५ अध्याये ।

“मधुशिशुः सरङ्गातः शोभाञ्जो दीपनः कटुः ।”

मधुषेवं, स्त्री, (मधुनः शेषो यन् ।) शिक्थकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुशेवी, स्त्री, (मधूना मधुरसवानां श्रेयिर्वेत् ।)
मूत्रा । इत्यमरः । १ । ४ । २३ ॥ (अस्याः पर्यायो
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

“मूत्रा मधुरवा देवी मोरटा तैवनी सुता ।

मधूलिका मधुशेवी गोकर्णौ पीलुपथ्यपि ॥”

मधुनावा, स्त्री, (मधुमधुरः नाचोऽस्मात् ।)

जीवन्तीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । (विवर-
मस्या जीवन्तीवृक्षे ज्ञातयम् ।)

मधुहोलः, पुं, (मधु मकरन्दं हीवति निःशि-
पतीति । होव् + ह्रस्वपदान्तात् कः । एषो-
दरादिवाद्यस्य जलम् ।) मधुकटचः । इत्य-
मरः । १ । ४ । २८ ॥ (अस्य पर्यायो यथा,—

“मधूको गुडपुष्पः स्नानधुपुष्पो मधुडमः ।
वानप्रस्थो मधुहोको जलसेव मधूलकः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
मधुबलः, पुं, (मधोर्वैजन्तस्य बला इति “राजाहः-
सखिभ्यश्च ॥” ५ । ४ । ६१ । इति टच् ।)

कामदेवः । इति हजानुषः ॥

मधुवारधिः, पुं, (मधुर्वैजन्तः वारधियस्य ।) काम-
देवः । इति चिकारुशेषः ॥

मधुविकृषकः, पुं, (विचतीति चिरेः स्यक् ।
खार्थं कन् मधु मधुमयं विकृषकं यस्य ।)

स्वावरिजमिदः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २६४ ॥

मधुसङ्घत्, [ङ्] पुं, (मधोर्वैजन्तस्य सङ्घत् ।)
कामदेवः । इति कैपित् ॥

मधुखदनः, पुं, (मधु पुष्परं खदयति भवय-
तीति । खद् + बिष् + ल्युः ।) अमरः । इति

मधुहा

जटाधरः ॥ (मधुं तन्नामानं असुरं खद-
यति नाशयतीति । खद् + बिष् + ल्युः ।)
श्रीहृष्यः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (पञ्चदशे
एकः श्रुतसोको यथा, छन्दोमञ्जर्याम् ।
११ । १ ।

“वनेषु कृत्वा सुरभिप्रचारं

प्रकामसुगन्धो मधुवाचरेण ।

गायन् कलं क्रौडितं पद्मिनीषु

मधुनि पीत्वा मधुखदनोऽसौ ॥”

श्रीकृष्णपद्ये सुप्रतिषेधा,—

“खदनं मधुदैत्यस्य यस्मात् स मधुखदनः ।

इति वनो वदनीशं वेदेभिर्नाचमौचितम् ॥

मधु स्त्रीवच्च माध्वीके लतकर्मशुभाशुभे ।

भक्तानां कर्मणाश्चैव खदनं मधुखदनः ॥

परिणामाशुभं कर्म भक्तानां मधुरं मधु ।

करोति खदनं यो हि स एव मधुखदनः ॥”

इति वृक्षवैवर्ते श्रीहृष्यनन्तखण्डे १९० अध्यायः ॥

तस्य स्वरूपफलम् ।

“महाविपत्तौ संसारे यः स्मरेन्मधुखदनम् ।

विपत्तौ तस्य सम्पत्तिर्भवेदित्याह शङ्करः ॥”

तत्रैव प्रकृतखण्डे ३४ अध्यायः ॥

(सरस्वतुपनामकः कविविशेषः । यथा, श्रीमद्-
भगवद्गीताटीकायाम् । “वाखातं भगवत्पदेः
प्रतिपदं श्रीशङ्कराख्यैः पुनर्विखण्डं मधुखद-
नेन सुनिगा खजानविष्टो लतम् ॥” अयं

हि अङ्गैतविष्टिप्रस्थानमेदभगवद्गीताटीका-
महिम्नस्तवटीकाविद्वान्नामिदटीकाद्यनेकयन्त्र-
कर्ता ।)

मधुखदनी, स्त्री, (मधु खदयतीति । मधु + खद् +
बिष् + ल्युः । स्त्रियां ङीप् ।) पालङ्गशाकम् ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । २५२ ॥

मधुसवः, पुं, (मधूनां मकरन्दानां सवः चर-
यसादिति ।) मधुकटचः । मोरटलता । इति
राजनिर्घण्टः ॥

मधुसवा, स्त्री, (मधुनः सवो यस्याः ।) मधुयटिका ।
इति जटाधरः । जीवन्ती । इति शब्दचन्द्रिका ॥

(अस्याः पर्यायो यथा,—
“जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुसवा ।
मङ्गल्यनामधेया च शाकश्रेष्ठा पथस्त्रिनी ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
मूत्रा । इत्यमरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मधुसवाः, [व] पुं, (मधुनि सवति निःशिपतीति ।
सु + कर्त्तरि असृन् ।) मधुकटचः । इति
जटाधरः ॥

मधुखरः, पुं, (मधुर्मनोहरः खरो ध्वनिर्यस्य ।)
कोकिलः । इति शब्दरत्नावली ॥

मधुहा, [न्] पुं, (मधुं तन्नामानमसुरं हन्तीति ।
हन् + क्तिप् ।) विष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥

(मधु हन्तीति । हन् + क्तिप् । मधुनाशके, चि ।
यथा, महाभारते । १ । ११ । ६८ ।

“सर्वथा संहतैरेव दुर्जनेर्वैजयन्तपि ।
अमित्रः शक्यते हन्तुं मधुहा भमरैरेव ॥”

मधूत्थि

प्रसहजातिप्राविशेषः ॥ यथा,—

“शशस्त्री भाचकुररयधोलूककुलिङ्गाकाः ।

धूमिका मधुहा चेति प्रसह्या न्यगपत्तियः ॥”

इति बाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥

मधूकं, स्त्री, (मधूतीति । मध् + “ऊलूका-
दयच् ॥” उभा० ४ । ४१ । इति ऊकः निपा-
तितच् ।) यटिमधु । इति राजनिर्घण्टः ॥

(गुणादयोऽस्य यटिमधुशब्दे विशेषाः ।)
मधूकः, पुं, (मधूते मन्वते वेति । मध् + मन् वा
+ “ऊलूकादयच् ॥” उभा० ४ । ४१ । इति
ऊकप्रत्ययो निपातितच् ।) यटविशेषः ।

महुल इति मौल इति महुवा इति च भाषा ॥
तत्पर्यायः । गुडपुष्पः २ मधुडमः १ वान-
प्रस्थः ४ मधुहोलः ५ । इत्यमरः । १ । ४ । २८ ॥

मधूकः ६ मधुः ७ मधुपुष्पः ८ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ मधुसवः ९ । इति जटाधरः ॥

मधुटचः १० रोधपुष्पः ११ माधवः १२ ।
(यथा, महाभारते । १५ । २५ । ११ ।

“चिचाङ्गदा येव नरेन्द्रकन्या

येषा सवर्णाग्रमधूकपुष्पेः ॥”

अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्त-
दाहश्रमापहत्वम् । वातलत्वम् । जन्तुहोष-
त्वम् । वीर्यपुष्टिविवर्धनत्वम् । अस्य पुष्पगुणाः ।

मधुरत्वम् । हृद्यत्वम् । हिमत्वम् । पित्त-
विदाहकारित्वम् । अस्य फलगुणाः । वाता-
मयपित्तनाशित्वम् । श्रेयं मधूकद्वयमेवमेतत् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।
“मधूकपुष्पं मधुरं शीतलं गुरु टुङ्गहम् ।

वलशुक्रकरं प्रोक्तं वातपित्तविनाशनम् ॥
फलं शीतं गुरु खादु शुक्रलं वातपित्तदुत् ।

अहृदं हन्ति टण्णासदाहन्वासचत-
चयान् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

अपरच ।
“मधूकपुष्पाहृदं तर्पणं टुङ्गहं परम् ।

मधूकस्य फलं यत् वातपित्तप्रणाशनम् ॥”

तन्नाञ्जगुणास्तत्फलगुणवत् । यथा,—
“यस्य यस्य फलस्यैव वीर्यं भवति वाटशम् ।

तस्य तस्यैव वीर्येण मन्वानमभिनिर्दिशेत् ॥”

तस्य त्वग्गुणाः ।
“मधूकं रक्तपित्तं ब्रणशोधनरोपणम् ॥”

इति राजवल्लभः ॥

मधूच्छिदं, स्त्री, (मधुनः उच्छिदमवशिष्टम् ।)
मध्ववशिष्टम् । मोम इति भाषा । (यथा,

टुङ्गहसंहितायाम् । १६ । २५ ।
“शैलेयकमांवीतगरकुठरसत्त्ववादिबलीजम् ।

मधुररसमधूच्छिदानि चोरकञ्चित जीवस्य ॥”

तत्पर्यायः । शिक्थकम् २ । इत्यमरः । १ । ६ ।
१०७ ॥ शिक्थकम् ३ शिक्थम् ४ । इति

शब्दरत्नावली ॥
मधूत्थितं, स्त्री, (मधुनः उत्थितम् ।) शिक्थकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥